

at de, hvis de søger en privat uddannelse, går ud på tynd is, hvor de så at sige er på deres egen galje, og hvor de skal se sig grundigt for. Og der kan heller ikke være mange, der er i tvivl om, at en sådan privat uddannelse ikke nødvendigvis giver den samme kompetence og mulighed for ansættelse som en offentlig uddannelse.

Så jeg tror ikke, at de unge vil være meget i tvivl om, at de løber en risiko, hvis de melder sig ind på en privat uddannelse, men mange af dem har selvfølgelig en drøm om at blive selvstændige.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 14:52

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne give undervisningsministeren nogle eksempler, fordi det er virkelig noget, der går til hjertet i forhold til, hvordan der bliver lavet falsk markedsføring. Jeg har her en brochure, og den er fra den private frisørskole i Aalborg, som påstår, at man kan blive organiseret i fagforeningen, men det kan man ikke, og at man kan deltage i internationale frisørkurser, men det kan man heller ikke, for der skal man nemlig have en rigtig uddannelse. Der står, at uddannelsen på 1 år er tilrettelagt efter Undervisningsministeriets bekendtgørelser, men det gælder jo altså en frisøruddannelse, der varer 4 år. Der står her, at eksamen bliver afholdt efter retningslinjer, der udgives af Undervisningsministeriet – og jeg citerede. Det er Undervisningsministeriet, der lægger navn til alt det her. Men det er fup og fidus, det passer ikke.

Gør det ikke indtryk på ministeren, at man kan slippe af sted med det over for de unge? Jeg kan godt forstå, at de misforstår det, altså om det her er en ordinær uddannelse eller ej.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:53

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at det eksempel, som nævnes her, er et oplagt eksempel at forelægge Forbrugerombudsmanden. Hvis han siger, at det kan han intet gøre ved, for vi lever i et frit land, og at det ikke er omfattet af reglerne om markedsføring, så synes jeg, at vi skal tage en dialog om, hvad vi så gør. Men jeg er sikker på, at han vil sige: Dette er ganske enkelt ulovligt. Men lad os lade det komme an på en prøve.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til undervisningsministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første er fru Malou Aamund fra Venstre.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Malou Aamund (V):

Jeg kan forstå, at baggrunden for beslutningsforslaget om kvalitetskrav til private uddannelser er, at en række unge oplever, at udbydere af private uddannelser vildleder dem til at tro, at de kan få en ordinær uddannelse, når virkeligheden reelt er en anden. Det betyder, at hvis man er meget ukritisk, ikke har undersøgt sagen grundigt og viser blind tillid, tror man måske som i det nævnte eksempel, at man kan blive frisør på 1 år i stedet for 4. Og det er da en uheldig situation, når man så vågner op til virkeligheden.

Socialdemokratiet foreslår så, at løsningen på problemet er, at de pågældende kurser kun må kaldes uddannelse, hvis de lever op til godkendte krav, og at man fra statens side skal føre tilsyn med de private uddannelser.

Det er selvfølgelig en uheldig situation, at unge på det private marked kan opleve, at et kursus eller en uddannelse ikke helt lever op til forventningerne, men det her er jo dybest set et spørgsmål om, hvor staten har et ansvar. Vi mener, at staten har et ansvar for de offentlige uddannelser, og staten stiller også krav efter SU-loven til de private uddannelser med offentligt tilskud, men at gå ind og kontrollere og føre tilsyn med det private kursus- og uddannelsesmarked er meget vidtgående. Det vil vi i Venstre ikke støtte.

Det, Socialdemokratiet reelt foreslår, er, at ordet uddannelse skal være en beskyttet titel, og hvis det var tilfældet, ville det altså ikke være så lidt, man skulle ind og kontrollere. Hvad med private virksomheder, der også har uddannelser – skal staten ind og føre tilsyn med dem? Ordet uddannelse er jo en kombination af undervisning, dannelse og opdragelse, og der kan man så diskutere, om det er tilfældet for de kurser, som vi nu taler om. Jo, jeg vil medgive så meget, som at betydningen af ordet da også er, at aktiviteten er organiseret, systematisk og kompetencegivende.

Men den daglige brug af ordet uddannelse er så generel og bred, at det er urealistisk at tro, at man kan føre tilsyn med alle udbydere, der kalder deres tilbud noget med uddannelse. Så tror